

Bilag til f. t. l. vedr. lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 8

I lov om erstatningsansvar, jf. lovbekendtgørelse nr. 885 af 20. september 2005, som ændret ved § 6 i lov nr. 1545 af 20. december 2006, foretages følgende ændringer:

Betaling og forrentning

1. *Overskriften til § 16* affattes således:
»*Betaling, forrentning og forældelse*«.

§ 16. ---

Stk. 2. ---

2. I § 16 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Krav på godtgørelse og erstatning forældes efter forældelsesloven, medmindre andet følger af særlige bestemmelser om forældelse i anden lov. Forældelseslovens § 2, stk. 2, finder dog ikke anvendelse på betalingsfristen efter stk. 1.«

§ 9

I gældsbrevsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 669 af 23. september 1986, som ændret ved § 5 i lov nr. 389 af 14. juni 1995 og § 2 i lov nr. 539 af 8. juni 2006, foretages følgende ændringer:

§ 25. ---

Stk. 2. Den, der inden fristens udløb har anmeldt for skyldneren, at hans kupon er bortkommet, og som antagelig gør sin ejendomsret, kan efter fristens udløb forlange kuponens beløb betalt. Kravet forældes efter reglerne i lov nr. 274 af 22. december 1908.

1. § 25, *stk. 2, 2. pkt.*, og § 49, *2. pkt.*, affattes således:

»Kravet forældes efter forældelsesloven, dog finder forældelseslovens § 5, stk. 1, nr. 1, ikke anvendelse.«

§ 49. Den, der inden udløbet af de i §§ 43, 44 eller 46 nævnte forældelsesfrister har anmeldt for skyldneren, at hans fordringsdokument er gået tabt, og som antagelig gør sin ejendomsret, kan efter fristens udløb kræve fordringen betalt. Kravet forældes efter reglerne i lov nr. 274 af 22. december 1908.